

Permanență

MonicaBerglund

Dincolo de timp, mi-e dor de tine;
În prezent ești numai tu,
Trecutul mi se-neacă în ruine,
Și vreau să prind doar clipa-n care sunt.

Cu tine încleștată să rămân,
Și să transcendem ca o singură chemare,
Cu universal mare parcurgând,
O clipă să mă simt nemuritoare.

Și liberă să calc spre libertate,
Cu timpul care nu mai trece niciodată,
Să simt oceanul de lumină
Ce îmi inundă ființa toată.

Și să mă nasc în nemurire,
Eliberată ca din moarte,
Și orice ar fi să pierd,
Pe tine te-aș opri din toate.

De dincolo de timp vorbesc cu tine,
Căci ființa mi s-a contopit cu-a ta,
Și dincolo de timp vreau să rămânem,
Pentru a ne spune permanent ceva.